

hvorledes Forholdene ville stille sig. Det er min Overbevisning, at noget mere maa der gøres, hvis vi ikke ville risikere en Katastrofe med Hensyn til det Punkt, som enhver Dansk sætter saa overordentlig stor Pris paa.

Jeg kan altsaa i det hele og store anbefale Lovforslaget som et overordentlig stort og godt Fremskridt fra de tidligere Lovforslag, der have været forhandlede her i Rigsdagen. — Jeg skal kun til Slutning henstille til den højtærede Minister, hvis der overhovedet sker Forandring i Forslaget, om det ikke var rigtigt, at denne Lov, som dog kommer ind paa saa mange oprøvede Omraader, blev revideret indenfor en vis Aarrække. Det er jo meget muligt, at man ad Erfaringens Vej vil se, at det kunde være rigtigt at gøre en Forandring, og at derfor Loven burde underkastes en Revision indenfor en vis Aarrække.

Johansen: Jeg kan fatte mig meget kort, da det ærede Medlem, der nu talte (Hage), har givet Lovforslaget sin Tilslutning paa den Maade, som han har. Det er meget rigtigt, hvad han bemærkede om, at modstridende Interesser have gjort sig gældende, og det er vel ogsaa noget det, der har været Aarsag til, at det har været vanskeligt at faa et Lovforslag som dette ført igennem. Det synes imidlertid, som om man nu har haft en lykkelig Haand til at faa Forholdene jævne, saa at der er Udsigt til, at vi kunne faa en Løsning af Spørgsmaalet. Og at der bør gøres noget, ere vel alle enige om. Der er mange Steder paa vore Kyster, hvor det ser ret alvorligt ud. Jeg kender Steder, hvor man har taget saa meget og saa nær op til Landet, at det, der skulde sikre dette mod at blive skyllet ud i Havet, er borte. Det er bedrøveligt nok, at vi ikke tidligere ere komne til et Resultat, men sent er dog bedre end aldrig, og da vi nu synes at staa saa nær ved Maalet, vil jeg haabe, at det maa lykkes at faa Loven gennemført. Thi den enkelte Indvending, det ærede Medlem gjorde, er jo ikke af saa stor principiel Betydning, at Loven skulde kunne tænkes at strande derpaa. Naar det er saadan, at Kystkommissionerne kunne nedlægge Forbud baade paa den ene og den anden Maade, er man derigennem sikret, og den Sondring, som det ærede Medlem gjorde sig til Talsmand for, synes mig derfor ikke nødvendig. Men det er i alt Fald noget, man kan drøfte i Udvalg og med Ministeren.

Det ærede Medlem havde en anden Anke, nemlig den, at Tilsynet ikke var tilstrækkeligt. Jeg tror nu alligevel, at det vil være ret effektivt. Thi naar Toldvæsenet faar med denne Sag at gøre, vil det nok have sin Opmærksomhed henvendt derpaa og opfyldte den Pligt, der paalægges det, og Strandfogderne ville ogsaa være interesserede i, at de Kyststrækninger, de have under sig, ikke lide nogen Skade, og de ville derfor nok være paa deres Post. Jeg tror altsaa, at der vil blive et forsvarligt Tilsyn.

Jeg skal i øvrigt ikke fordybe mig i Enkeltheder efter de fyldige og velvillige Udtalelser, vi have hørt. Jeg skal blot anbefale Forslaget til hurtig Fremme. Det vilde være rart, om vi nu kunde naa at faa Slut paa denne Sag.

Steffensen: Jeg skal efter den Fremstilling af Sagens Forhistorie, som det ærede 9de kongevalgte Medlem (Hage) gav, ikke komme ind derpaa. I Virkeligheden er Forholdet det, at Forslaget, som det nu foreligger, i alt væsentligt er Udtryk for de Ønsker, der ere gjorte gældende fra dette Tings Side, først i Udvalgsbetænkningen i Samlingen 1899—1900, hvor der blev stillet den Dagsorden, som det ærede Medlem oplæste, og dernæst i Udvalgsbetænkningen over det Forslag, der blev forelagt i 1900—1901. Jeg hilser derfor Forslagets Fremkomst med Glæde, og da jeg i det hele er enig i det, skal jeg ikke komme ind paa Enkeltheder. Jeg skal dog berøre det Punkt, som det ærede 9de kongevalgte Medlem var misfornøjet med, og det saa meget mere, som jeg tidligere har hyldet den samme Opfattelse, som han gjorde gældende, nemlig at man ved at fastsætte, at Kystfredningen ogsaa skal omfatte de tilsvarende Strækninger af den udyrkede og for Græsvækst blottede Strandbred, gaar Kystejerne lovlige nær; thi det er en given Sag; at Strandbredden lige ned til Havstokken er Kystejernens Ejendom lige saa vel som den Mark, hvortil den grænser. Naar jeg er kommen til en anden Opfattelse og nu finder, at det kan være rigtigt, at Strandbredden gaar med ind under Fredningen, hidrører det fra, at jeg har set, at man paa Steder har været saa glubsk og hensynsløs med at borttage det Stenmateriale, der laa paa den og dannede et væsentligt Beskyttelsesmiddel mod Ødelæggelse, at det er betænkeligt. Sagen er nemlig den, at ganske vist gives Kystfredningsbestemmelserne væsentlig i de til Kysten grænsende Ejeres